

Tato práce se zabývá fenoménem humoru a jeho místem v křesťanské tradici. Nejdříve zkoumá fenomén humoru jako všeobecně lidský fenomén, poté dokazuje tento humor v křesťanském kánonu a křesťanské tradici a současné české a slovenské teologické diskuzi. Humor jako všeobecně lidský fenomén je těžko definovatelný. Přesto jej lze definovat pomocí toho, na základě čeho vzniká a jaké má aspekty. Na vznik humoru odpovídá několik teorií, které jdou shrnout do tří kategorií: teorie nadřazenosti, nesouměrnosti a odlehčení. Dále lze humor definovat pomocí určitých aspektů. V této práci jsou to: přesahující, odkrývající, spojující a posilující aspekt. V křesťanském kánonu je humor široce zastoupen a to především ve Starém Zákoně. Bible zná smějícího se Boha i člověka. Obsahuje takové humorné literární formy, jakými jsou: dvojitý význam, slovní hra, ironie, sarkasmus, oxymoron, satira. V konkrétních příbězích, jako je například situace kolem narození Izáka, je pak doložen humor, jak byl definován v první kapitole. V křesťanské tradici má humor nezaměnitelné místo a roli. Dotýká se takových témat, jakými jsou: víra, radost, spasení. Humor má též svůj etický rozměr.